

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Daguța Liuba în numele inculpatului Calistru Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

CALISTRU Mihail Constantin, XXX
XXX XXX XXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.12.2014 – 29.01.2016;

Instanța de apel: 18.02.2016 – 29.09.2016;

Instanța de recurs: 21.12.2016 – 01.02.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 29 ianuarie 2016 Calistru M. învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, a fost achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

2. Prin rechizitoriu, Calistru M. a fost învinuit de faptul că, în perioada 21 august 2014 - 22 august 2014. aflându-se în biroul de serviciu nr. 36, amplasat în sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani din mun. Chișinău, str. Calea leșilor 12, în cadrul unor discuții avute cu Masacovschi I. susținând în fața acestuia că are influență asupra colegului său de serviciu Josan VI., care activează în calitate de ofițer superior de urmărire penală a Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție a mun. Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne și care este persoană publică, a pretins de la Masacovschi I. mijloace financiare în sumă de 200 euro, echivalentul a 3670.24 lei conform cursului oficial mediu de schimb al Băncii Naționale a Moldovei, pentru a face persoana publică indicată să acumuleze materialele necesare în vederea absolvirii acestuia de răspunderea penală în baza art. 171 Cod penal, pe marginea unui proces penal aflat în procedura lui Josan VI.

Ulterior, la 25 august 2014, Calistru M. continuându-și intențiile criminale, în jurul orei 17.50 min., după o înțelegere prealabilă avută cu Masacovschi I., s-a întâlnit din nou

cu acesta în biroul de serviciu cu nr. 36, amplasat în sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, unde a acceptat și a primit de la ultimul mijloacele financiare pretinse anterior în sumă de 200 euro, echivalentul a 3688.18 lei, conform cursului oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei, după care, a fost reținut în flagrant delict.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, procurorul a încadrat, *în drept*, faptele inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, *trafic de influență, caracterizat prin pretinderea, acceptarea și primirea personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face pe acesta să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Calistru M. să fie recunoscut vinovat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, din următoarele motive:

- în cadrul cercetării judecătorești au fost prezentate probe suficiente, care denotă că Calistru M. a pretins, acceptat și a primit de la Masacovschi I. mijloace financiare în sumă de 200 euro.

- prima instanță nu a luat în considerație declarațiile persoanei achitate, conform cărora în cadrul discuției avute cu Masacovschi I. în biroul său de serviciu, ultimul a scos o sumă de bani din portmoneu întrebându-l pe Calistru M. dacă suma de 200 euro este suficientă, la ce ia răspuns că nu cunoaște și i-a comunicat să pună banii într-o cutie, ceea ce dovedește că Calistru M. a acceptat și a primit de la Masacovschi I., mijloacele financiare;

- latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin pretinderea, acceptarea și primirea de la Masacovschi I. a sumei de 200 euro;

- primirea mijloacelor financiare în sumă de 200 euro de către Calistru M. de la Masacovschi I., este demonstrată și prin rezultatele percheziției efectuate în biroul de serviciu al primului, în cadrul căreia într-o cutie din carton au fost depistate și ridicate mijloacele financiare indicate, care au fost transmise sub controlul organului de urmărire penală;

- se consideră eronată interpretarea de către prima instanță că în acțiunile lui Calistru M. nu poate exista latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindcă acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie și-a îndeplinit acțiunile în exercitarea funcției sale și cunoaște această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit art. 326 Cod penal;

- în momentul în care Calistru M. a început a pretinde mijloacele financiare de la Masacovschi I., pe marginea procesului penal care se afla în procedura lui Josan VI. și care-l viza pe ultimul, nu era adoptată vreo hotărâre;

- nu este clară poziția instanței de judecată vizavi de temeiurile achitării lui Calistru M., odată ce în partea descriptivă a sentinței se indică lipsa în acțiunile acestuia a laturii obiective și laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pe când în dispozitivul acesteia se indică a-1 achita pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016 apelul procurorului a fost admis, cu casarea integrală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Calistru M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 326 alin. (1) Cod penal la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, echivalentul a 50 000 lei.

În temeiul art. 64 alin. (3¹) Cod penal, inculpatului i s-a explicat că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 72 ore, din momentul în care decizia devine executorie.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, apelul procurorului este fondat și urmează să fie admis, cu casarea totală a sentinței de achitare și pronunțarea unei hotărâri de condamnare în privința lui Calistru M. în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Instanța a constatat cu certitudine că Calistru M., în perioada 21.08.2014 – 22.08.2014, aflându-se în biroul de serviciu cu nr. 36, amplasat în sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, în cadrul unor discuții avute cu Masacovschi I., susținând în fața acestuia că are influență asupra colegului său de serviciu Josan VI., care activează în calitate de ofițer superior de urmărire penală al Secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani a Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General de Poliție Chișinău al Ministerului Afacerilor Interne și care este persoană publică, a pretins de la Masacovschi I. mijloace financiare în sumă de 200 euro, echivalentul a 3670,24 lei conform cursului oficial mediu de schimb al Băncii Naționale a Moldovei, pentru a face o persoană publică indicată să acumuleze materialele necesare în vederea absolvirii acestuia de răspunderea penală conform prevederilor art. 171 Cod penal, pe marginea unui proces penal aflat în procedura lui Josan VI.

Ulterior, la 25 august 2014, Calistru M. continuându-și intențiile criminale, în jurul orei 17.50 min., după o înțelegere prealabilă avută cu Masacovschi I., s-a întâlnit din nou cu acesta în biroul de serviciu cu nr. 36, amplasat în sediul Inspectoratului de Poliție Buiucani din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 12, unde a acceptat și a primit de la ultimul mijloacele financiare pretinse anterior în sumă de 200 euro, echivalentul a 3688.18 lei, conform cursului oficial de schimb al Băncii Naționale a Moldovei, după care a fost reținut în flagrant delict.

În continuare, s-a enunțat că, probele verificate de instanță confirmă că Calistru M. a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Codul penal, iar versiunea inculpatului și a părții apărării precum că Calistru M. a primit banii la rugămintea lui Josan VI., căruia Masacovschi I. îi era dator, este în opinia instanței de apel una inventată în scop de apărare și evitare a pedepsei penale.

La aplicarea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul este fără antecedente penale și are un copil minor la întreținere, aceste circumstanțe fiind considerate atenuante pentru aplicarea în privința lui Calistru M. a unei pedepse non privative de libertate sub formă de amendă.

6. Nefiind de acord cu decizia pronunțată de instanța de apel, avocata Daguța L. acționând în numele inculpatului, a atacat-o cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței de achitare în privința lui Calistru M.

Recurenta menționează că instanța de apel a audiat participanții la proces și a cercetat suplimentar probele administrate, însă în decizie contrar prevederilor art. 394 alin.(2) Cod de procedură penală nu a descris probele pe care se întemeiază concluziile și motivele pentru care instanța a respins alte probe, or ele au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel, însă nu au fost reflectate în decizia acesteia.

Mai mult, recurenta susține că instanța de apel a enumerat probele care sînt în defavoarea inculpatului și le-a pus la baza condamnării acestuia, iar celor care dovedesc nevinovăția lui Calistru M. nu le-a dat nici o apreciere și a indicat că sînt date în scopul de a se eschiva de la răspundere penală, prin ce admitem că instanța de apel în mod tendențios avînd o poziție de învinuire, la emiterea hotărîrii nu a analizat și nu a apreciat probele, în urma examinării lor în ansamblu sub toate aspectele și în mod obiectiv.

Partea apărării nu este de acord cu încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina lui Calistru M., menționînd că, în instanța de apel martorul Masacovschi I. a confirmat faptul că anume Josan VI. a cerut de la dînsul suma de 200 euro pentru a fi încheiată cauza. La demersul părții apărării a fost audiat în instanța de fond martorul Rojnița I., care iarăși a confirmat că anume Josan VI. pretindea bani de la Masacovschi I., mai mult că ultimul în instanța de apel a mai declarat că niciodată Calistru M. nu a cerut de la dînsul careva bani și niciodată nu i-a spus că îl va ajuta cu ceva ori va discuta cu Josan VI. pentru ca să fie primită hotărîrea.

Recurenta consideră că partea acuzării nu a determinat motivul și scopul infracțiunii incriminate inculpatului, deoarece această condiție derivă din prevederile art. 326 Cod penal, potrivit cărora scopul urmărit prin traficarea influenței este acel de a determina pe funcționar să facă sau să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu.

În cadrul urmăririi penale nu a fost audiat Josan VI. și nici alți martori care puteau confirma cele declarate de Masacovschi I., însă fără a acumula probe suplimentare procurorul l-a scos pe Josan VI. de sub urmărirea penală menționînd că în acțiunile lui nu există faptul infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal.

Instanța de apel a pus la baza hotărîrii de condamnare interceptările telefonice, dar din ele nu se confirmă că M. Calistru i-a spus lui Masacovschi I. că îl va ajuta, primul niciodată nu a cerut bani de la el. Bani pe care Masacovschi I. i-a dat lui Calistru M. erau pentru a stinge datoria despre care a vorbit Josan VI. Recurenta susține că acuzarea se bazează pe faptul că în aceste interceptări Calistru M. ar fi spus că este intermediar, însă în baza unui singur cuvînt „*intermediar*” nu poate fi calificată infracțiunea de trafic de influență, deoarece lipsesc însăși acțiunile de traficare, nu sînt întrunite condițiile și anume: că autorul susține că are influență asupra unui funcționar public, a doua condiție

constă în faptul că acțiunea care constituie elementul material - primirea ori pretinderea de bani să fie săvârșită de autor pentru intervenția sa pe lângă un funcționar pe care să-l determine să facă ori să nu facă un act care intră în atribuțiile sale de serviciu, și persoana cărei i se promite intervenția să aibă un interes real legitim sau nelegitim în legătură cu acest act. A treia condiție este ca acțiunea care constituie elementul material al infracțiunii să fie realizată mai înainte ca funcționarul pe lângă care s-a promis că se va interveni să fi îndeplinit actul care intră în atribuțiile sale.

Toate aceste condiții lipsesc în cazul dat, deoarece inculpatul niciodată nu a susținut că are influență asupra lui Josan VI. Mai mult, Calistru M. nu i-a spus lui Masacovschi I. că va interveni către Josan VI. pentru ca să primească careva hotărâri în folosul lui Masacovschi I., iar materialul care se afla în procedura lui Josan VI. la data de 15.08.2015 a fost expediat în procuratură, pe când Masacovschi I. a transmis banii la 25.08.2015.

În cazul dat lipsește și latura subiectivă a infracțiunii care presupune intenția, or, toate acțiunile prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal trebuie să fie urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului dorit.

La caz, nu există nici o probă care ar dovedi faptul că Calistru M. i-a comunicat lui Masacovschi I. că are influență asupra lui Josan VI. pentru ca să-i hotărască vre-o problemă, dar dimpotrivă îi spunea că el nu hotărăște nimic, și dacă Josan VI. i-a promis ceva să discute cu el personal.

Din înregistrările convorbirilor telefonice avute între Calistru M. și Masacovschi I. nu s-a constatat că Calistru M. a susținut vreodată că are influență asupra lui Josan VI. și nu a pretins careva sume de bani de la Masacovschi I. și nici nu i-a promis că îl va ajuta cu ceva ori va face ca Josan VI. să acumuleze materialele necesare în vederea absolvirii de răspunderea penală a lui Masacovschi I.

Nu este nici o legătură cauzală între faptul transmiterii sumei de 200 euro de către Masacovschi I. și faptul pretinderii, acceptării și primirii de către Calistru M. cu scopul influențării persoanelor publice pentru al face să nu îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției sale.

În drept, recurenta își întemeiază cererea de recurs pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocata Daguța L. în numele inculpatului menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente de drept și de fapt.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor.

Analizând cererea de recurs ordinar declarată de avocata Daguța L. în numele inculpatului, Colegiul constată că titulara acesteia invocă, în drept, temeiurile stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, susținând că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței de achitare în privința lui Calistru M., dat fiind că hotărîrea nominalizată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, recurenta specifică că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, și anume declarațiile martorilor Masacovschi I. și Rojnița I., precum și interceptările telefonice, concluzionând eronat că Calistru M. se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

În contextul ce urmează, Colegiul penal va puncta raționamentele care au stat la baza soluției de inadmisibilitate a recursului deferit judecătii.

Verificînd alegațiile recurentei, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de admitere a apelului declarat de procuror, cu casarea totală a sentinței de achitare și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Calistru M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 326 alin. (1) Cod penal la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale, echivalentul a 50 000 lei, a respectat prevederile legale, adoptînd o soluție corectă și întemeiată.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinenței și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatului Calistru M., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată.

De altfel, opozabil criticelor expuse de recurentă privitor la aceea că instanța de apel nu a respectat prevederile legale care stipulează modul de rejudecare a cauzei, după adoptarea unei hotărîri de achitare, Colegiul penal constată că, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, unde este reglementat că, judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze

într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din data de 09 iunie 2016, se constată că instanța de apel, conducându-se de prevederile expuse supra, a cercetat toate probele administrate la dosar, a audiat inculpatul, precum și martorii Masacovschi I. și Josan VI., prin aceasta fiind respectată procedura de rejudecarea a unei cauze.

Pe cale de consecință, Colegiul penal conchide că probele administrate în cauză dovedesc îndubitabil că inculpatul se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel just a soluționat cauza deferită judecării, examinând toate probele în ansamblu. Tot aici, Colegiul penal amintește că la aprecierea probelor judecării sunt independenți, nefiind legați de opinia părților la proces, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de judecătorești. Mai mult, instanța de recurs remarcă că, la caz, nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor cercetate de aceasta.

Față de cele ce preced, Colegiul penal apreciază că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare exigențelor expuse în art.6 CEDO.

Într-un alt aspect, este necesar de a consemna că, din contextul cererii de recurs se reține că recurenta face trimitere în mare parte la conținutul mijloacelor de probă și modul de apreciere a acestora de către instanța de apel, de altfel aceste critici nu vor fi analizate și verificate de instanța de recurs avînd în vedere că chestiunea de apreciere a probelor nu mai poate fi invocată la această etapă a procedurilor.

În continuare, referitor la alegația recurteii ce se referă la faptul că, în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii de trafic de influență, iar instanța de apel eronat a dispus condamnarea lui Calistru M. în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, se explică următoarele.

Prin „*neîntrunirea elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea), însă, în cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărîrii atacate.

Prin urmare, opozabil celor susținute de recurentă, instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește în afara oricărui dubiu comiterea infracțiunii de trafic de influență, săvîrșită în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Pe această linie de considerente, urmează a fi menționat că, reieșind din practica judiciară constantă a Colegiului penal a Curții Supreme de Justiție în acest domeniu, în cazul traficului de influență remunerația pretinsă, acceptată, primită este una necuvenită, deoarece făptuitorul nu-i achită cumpărătorului de influență valoarea banilor, titlurilor de

valoare, serviciilor, privilegiilor, altor bunuri sau avantaje. În plus, banii alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă factorul de decizie (persoana publică), pentru ca ultimul să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care vizează în mod alternativ următoarele trei modalități normative: pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență; primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin traficantului de influență.

Infracțiunea prevăzută la art. 326 alin.(1) Cod penal este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative enumerate supra.

Reieșind din cele expuse supra, se conchide că corect instanța de apel a dispus condamnarea lui Calistru M. în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, fiind demonstrată prin probe pertinente și concludente atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni.

Pe cale de consecință, în contextul celor consemnate în partea descriptivă a acestei decizii, Colegiul penal conchide că raționamentele aduse întru susținerea vinovăției inculpatului de către instanța de apel sunt corecte și corespund materialului probator administrat și cercetat de instanță.

Din atare considerente, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Calistru M., nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către avocata Daguța L. în cererea de recurs ordinar deferit spre examinare.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Daguța Liuba în numele inculpatului Calistru Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, în cauza penală privind-l pe Calistru Mihail Constantin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 martie 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru